

প্ৰশ্ন: স্বামী বিবেকানন্দৰ প্ৰয়োগিক বা ব্যৱহাৰিক বেদান্ত আলোচনা কৰা।

উত্তৰঃ স্বামী বিবেকানন্দৰ ব্যৱহাৰিক বেদান্ত হৈছে দৈনন্দিন জীৱনৰ ব্যৱহাৰিক দিশত অদ্বৈত বেদান্তৰ আধ্যাত্মিক দৰ্শনৰ প্ৰয়োগ, যাৰ প্ৰাথমিক লক্ষ্য হৈছে মানুহৰ ভিতৰত থকা ঐশ্বৰিক সত্তাৰ জাগৰণ। তেওঁ শিক্ষা দিছিল যে উপনিষদৰ জ্ঞান কেৱল অৰণ্য বা গুহাতে সীমাবদ্ধ নাথাকি সাধাৰণ মানুহৰ সেৱা আৰু জীৱনৰ সমস্যা সমাধানৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। বিবেকানন্দৰ ব্যৱহাৰিক বেদান্তৰ মূল দিশসমূহ তলত আলোচনা কৰা হ'ল:

শিৱজ্ঞানত জীৱনৰ সেৱাঃ সৰ্বোচ্চ পূজা হৈছে মানুহৰ ভিতৰত ঐশ্বৰৰ উপস্থিতি, মানুহৰ নিস্বার্থ সেৱা। এইটোৱেই তেওঁৰ বেদান্ত অনুশীলনৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ ব্যৱহাৰিক দিশ।

আত্মবিশ্বাস আৰু নিৰ্ভীকতাঃ বিবেকানন্দই বাৰে বাৰে কৈছিল, "মই ব্ৰহ্ম" (আহম ব্ৰহ্মস্মী)—এই উপলব্ধিয়ে মানুহক দুৰ্বলতা আৰু ভয়ৰ পৰা মুক্ত কৰে। আত্মবিশ্বাসেই হৈছে অগ্ৰগতিৰ চাবিকাঠি।

ক্ৰিয়া আৰু আধ্যাত্মিকতাৰ মিলনঃ জগতখনক মিছা বুলি নাভাবিলে আৰু ক্ৰিয়াৰ দ্বাৰা ক্ৰিয়াৰ ফলাফল পৰিত্যাগ কৰিলে (নিষ্কাম কৰ্ম) সাধাৰণ জীৱনৰ সৈতে জড়িত ঐশ্বৰক উপলব্ধি কৰা সম্ভৱ।

উন্নয়ন আৰু শিক্ষাঃ তেওঁ এনে শিক্ষাৰ কথা কৈছিল যিয়ে মানুহক উৎপাদনশীল আৰু চৰিত্ৰৰ কৰি তোলে। "মানুহক মানুহ কৰি তুলিবলৈ শিক্ষা" তেওঁৰ বেদান্তৰ অন্যতম প্ৰয়োগ।

ধৰ্মৰ সাৰ্বজনীনতাঃ তেওঁ সংকীৰ্ণতাক নাকচ কৰি
উদাৰতাৰে সকলো মানুহৰ মাজত একেটা দেৱতাৰ
বিকাশ আৰু সহায়স্থানৰ কথা কৈছিল।

সহজ ভাষাত ক'বলৈ গ'লে বিবেকানন্দৰ বেদান্তই
মানুহক "দুৰ্বল"ৰ পৰা "শক্তিশালী"লৈ ৰূপান্তৰিত
কৰে, যিয়ে ব্যক্তিগত, সামাজিক আৰু আধ্যাত্মিক
জীৱনৰ বিকাশত সহায় কৰে।

11:27 AM ✓